

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/24/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124010337
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7124010337.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého PhD. a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Petry Pavlisovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák., o odvolaní prokurátora a odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 21.01.2025 sp. zn. 50T/8/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. X, okres
Košice-okolie

ukladá

Podľa § 171 ods. 4, § 38 ods. 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výroky o trestoch uložených mu rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 5T 21/2023 zo dňa 13.9.2023, právoplatný toho istého dňa, ktorým mu bol uložený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 4T 10/2023 zo dňa 28.03.2023, právoplatný dňa 13.09.2023, rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. K2-6T/26/2023 zo dňa 10.9.2024, právoplatný dňa 26.9.2024, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. 50T/8/2024 zo dňa 21. januára 2025

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. X, uznal vinným zo zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že potom, ako si v Košiciach, na železničnej stanici v presne nezistenom čase od doposiaľ nestotožnenej osoby zakúpil celkovo 7510 mg metamfetamínu (pervitínu), ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších prepisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, prechovával tento metamfetamín v plastovom vrecku o rozmeroch 14 x 14 cm, pričom predmetný sáčok o rozmeroch 14 x 14 zahodil pred hliadkou Obvodného oddelenia PZ Košice - Nad jazerom pod motorové vozidlo zn. Škoda Rapid, ev. č.: B. - XXX E., ktoré bolo zaparkované na ul. F. na parkovisku pred obytnými blokmi s popisnými číslami 8 a 9 potom, ako sa dal na útek pred hliadkami polície, ktoré spozoroval pri OC C. G. H., C. v Košiciach, a ktoré ho prenasledovali cez ulice I. J. K. až na ulicu F., kde bol obvinený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Košice - Nad jazerom dosiahnutý a dňa 28.2.2023 o 13:50 hod. obmedzený na osobnej slobode.

Súd ho za to odsúdil podľa § 171 ods. 4, § 38 ods. 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženía.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch uložených mu rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 5T 21/2023 zo dňa 13.9.2023, právoplatný toho istého dňa, ktorým mu bol uložený podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 4T 10/2023 zo dňa 28.03.2023, právoplatný dňa 13.09.2023, rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. K2-6T/26/2023 zo dňa 10.9.2024, právoplatný dňa 26.9.2024, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaný.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania po tom, čo poukázal na príslušné časti odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu ku uloženému trestu, v ďalšej časti svojho odvolania uviedol, že prvostupňový súd v rámci ukladania súhrnného trestu, v súlade s § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov v rozsudkom Mestského súdu Košice pod sp. zn. 5T 21/2023 zo dňa 13.09.2023, právoplatný toho istého dňa.

Jednou zo základných zásad pri ukladaní súhrnného trestu je zásada uvedená v ustanovení § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorej súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Vzhľadom k tomu, že napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov (aj keď nepodmienený) a skorším rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov (tzv. "podmienenou" formou), došlo podľa názoru prokurátora k porušeniu vyššie uvedenej zásady obsiahnutej v § 42 ods. 2 Trestného zákona. Teda uložený súhrnný trest je nezákonný a rozporný s § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Je pravdou, že v oboch prípadoch, teda obomi rozsudkami bol obžalovanému uložený rovnaký druh trestu, a to trest odňatia slobody. Prísnosť trestu odňatia slobody je potrebné podľa názoru prokurátora posudzovať podľa dĺžky tohto trestu, a nie podľa formy jeho výkonu, teda, či ide o nepodmienený, resp. "podmienený" trest odňatia slobody. Preto sa nestotožnil s názorom súdu, že nepodmienený trest odňatia slobody, aj keď kratšieho trvania, je prísnejší ako "podmienený" trest odňatia slobody dlhšieho trvania.

V tejto súvislosti poukázal analogicky na asperačnú zásadu pri ukladaní úhrnného trestu uvedenú v ustanovení § 41 ods. 1 Trestného zákona (podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona sa táto zásada analogicky použije aj pri ukladaní súhrnného trestu), podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac

restných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na restný čin z nich najprísnejšie restný. V tomto prípade posúdenie prísnosti trestu (odňatia slobody) spočíva v porovnaní výšky trestnej sadzby, teda jej hornej, ako aj dolnej hranice. Bolo by nelogické, aby sa prísnosť trestu posudzovala podľa formy uloženia trestu odňatia slobody, ktorá nie je vyjadrená pri tom-ktorom trestnom čine. Teda v tomto prípade prísnosť trestu odňatia slobody spočíva v posúdení výšky trestnej sadzby, a nie formy výkonu trestu odňatia slobody.

Preto navrhol, aby súd II. stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., pri nezmenenom výroku o ich vine, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní najmenej 30 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolanie podal aj obžalovaný A. B., ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že odvolanie podáva do výroku o treste, z dôvodu, že sa prvostupňový súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o uložení trestu podľa § 321 ods. 1 písmena b) Tr. Poriadku. a aj ak samotný uložený trest je neprimeraný podľa § 321 ods. 1 písmena e) Tr. por.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na pomer a mieru závažnosti pohľadáčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd taktiež pri určení výšky trestu prihliadal k priznaniu a úprimnému oľutovaniu spáchaného skutku obžalovaného a mal za to, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti bude postačovať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní jedného roka aj vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu.

Uviedol, že samotný restný čin spáchal v stave zmenšenej pričetnosti, v čase spáchania restného činu obžalovaný bol drogovovo závislý na pervitíne, nebol dílerom drog, ale len ich konzumentom. Po spáchaní skutku, za ktorý je obžalovaný, podstúpil liečbu zo závislosti na drogách, so samotnou liečbou mu pomohla jeho mama, partnerka a jej rodičia, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Taktiež uvádza, že si našiel trvalé zamestnanie ako žeriavnik v spoločnosti USS Košice, začlenil sa do spoločnosti, oľutoval všetky chyby, ktorých sa dopustil, začal žiť usporiadaným životom a s partnerkou si chcú založiť rodinu a mať dieťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním domáha, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 Trestného poriadku rozhodol sám vo veci tak, že mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov v 1. nápravno-výchovnej skupine nahradí trestom domáceho väzenia podľa § 53 Trestného zákona, a to z dôvodu, že ako obžalovaný bude umiestnený v penitenciárnom zariadení a bude v kontakte s ďalšími odsúdenými a bude izolovaný od rodiny. Aj keď štát znáša za výkon trestu domáceho väzenia určité finančné prostriedky, ale sú oveľa nižšie ako keby mu bol uložený trest odňatia slobody. Trest domáceho väzenia je alternatívnym druhom trestu, ktorý podporuje princíp restoratívnej justície. Výhodou trestu domáceho väzenia je, že vo veľkej miere ostávajú zachované rodinné, sociálne a pracovné väzby, odsúdený musí viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami. Odsúdený sa môže naďalej vzdelávať, pracovať a sociálne participovať so svojimi blízkymi. Podstatou trestu je, že odsúdený je ponechaný v jeho domácom, prirodzenom prostredí, ale zároveň je z istej časti obmedzená jeho osobná sloboda a je vykonávaný aj dohľad nad jeho správaním.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný nasledovne.

K uvedenému skutku ktorý sa mu dáva za vinu, a ku ktorému sa priznal, čo bolo pohľadáčujúcou okolnosťou a po úprimnom oľutovaní, na ktoré súd pri určení výšky trestu prihliadol mal zato, že na nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti bude postačovať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní jedného roka aj vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebol vo výkone trestu.

Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka súd považuje za prísnejší ako trest podmienečný, teda bola dodržaná zásada pre ukladanie súhrnného trestu obsiahnutá v § 42 ods. 2 Tr. Zákona, s čím je absolútne stotožnený, a ktorý prijíma v plnom rozsahu. Už samotný trest v danej výške mu spôsobí odlúčenie od jeho životnej partnerky, od ktorej ako abstinujúci bývalý drogovovo závislý človek dostal pred vyše rokom novú šancu pre lepší život za podmienok, že prestane užívať omamné a psychotropné látky, zamestná sa a za takých podmienok môže bývať spolu s priateľkou na adrese u

jej rodičov, čo sa aj stalo a dodnes pretrváva. Absolvuje ambulantnú liečbu raz mesačne, pracuje v US Steel ako žeriavnik pre súkromnú osobu od septembra na 12 hodinových smenách a vedie slušný život, v súlade s právnymi a mravnými zásadami tejto spoločnosti. Mrzí ho, že v minulosti vďaka závislosti upadol na samé dno, z ktorého ho dostala až jeho priateľka. Je si vedomý aj toho, že za svoj skutok si zaslúži trest podľa Trestného zákona, no vyjadrenie príslušného prokurátora mu príde odsúdeniahodné bez štipky súcitu či empatie, že sme len omylní ľudia a každému z nás sa takýto skutok, či zídienie z cesty môže stať. Nechce ospravedlniť svoj spáchaný skutok, ale myslí si, že aj vynesený trest vo výške jedného roka bude pre neho dostačujúcim trestom. Už pri samotnej výške trestu riskuje, že stratí tu istotu v lepšom živote v kruhu novej rodiny, ktorú získal, ale aj nebude súčinný a prospešný pre tento štát ako zamestnaná osoba, ktorá dostala šancu pre normálny život v Slovenskom štáte. Preto prosí súd II. stupňa, aby rozsudok vo výroku o treste ponechal v trvaní jedného roka so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania prokurátora a odvolania obžalovaného, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Vo vzťahu ku odvolaniu obžalovaného krajský súd zistil, že obžalovaný po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.1.2025 si ponechal lehotu na podanie odvolania. Následne podal odvolanie na pošte dňa 26.2.2025, teda po 15 dňoch od jeho oznámenia, čo bolo v danom prípade pre obžalovaného jeho vyhlásenie. Lehota pre podanie odvolania pre obžalovaného uplynula dňa 5.2.2025. Na základe uvedeného odvolací súd musel jeho odvolanie v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuť ako oneskorené.

Vina obžalovaného bola vyslovená na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine v zmysle § 258 ods. 7 Tr. por.. Z uvedeného dôvodu mestský súd rozhodol, že dokazovanie k priznanému skutku vykonávať nebude a vykonal dokazovanie len k výroku o treste.

Po vykonaní dokazovania v tomto rozsahu, mestský súd uložil obžalovanému trest, ktorý bol napadnutý odvolaním zo strany prokurátora a obžalovaného.

Preskúmaním spisového materiálu a odvolania prokurátora má odvolací súd za to, že mestský súd vykonal zákonné dokazovanie v náležitom rozsahu, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a tieto úplne správne právne vyhodnotil a uložil zákonný trest.

Pokiaľ ide o ukladaný trest je nutné dodať, že tento bol ukladaný podľa správneho zákonného ustanovenia. Mestský súd nepochybil ani pri ustálení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 36 písm. l) a § 37 písm. h), m) Tr. zák.. Vychádzajúc z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného dospel mestský súd k správnej závere o tom, že stíhaný skutok bol spáchaný v súbehu s ďalšími skutkami a to zo dňa 26.4.2022, 17.6.2022 a 17.11.2022, pričom za zbíhajúcu sa trestnú činnosť bol postupne odsudzovaný mestským súdom v konaniach sp. zn. 4T/10/2023, 5T/21/2023 a K2-6T/26/2023, čo naplnilo podmienku pre ukládanie súhrnného trestu. Jediným nedostatkom v predmetnom rozhodnutí mestského súdu bolo, že vo výroku o treste neuviedol odkaz na príslušné ustanovenia Trestného zákona upravujúce ukládanie súhrnného a úhrnného trestu. Keďže išlo len o formálne pochybenie v inak bezchybnom uložení trestu, odvolací súd z tohto dôvodu zrušil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a keďže nebolo potrebné vykonané dokazovanie dopĺňať, mohol odvolací súd sám napraviť zistený nedostatok.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, súd sa nemohol stotožniť s jeho názorom, že nepodmienečný trest v nižšej výmere než je výmera podmiennečného trestu odňatia slobody je miernejším trestom. Aj v zmysle ustálenej súdnej praxe, nepodmienečný trest je stále prísnejším trestom, čo do svojej formy, než je podmiennečný trest. Z tohto pohľadu mestský súd uložením nepodmienečného trestu, hoc aj vo výmere len 1 roka, uložil reálne prísnejší trest, než bol uložený jedným z predchádzajúcich odsúdení, kde bol ukladaný síce trest odňatia slobody vo vyššej výmere, ale ako podmiennečný trest odňatia slobody a preto mestský súd splnil zákonom stanovenú podmienku, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Prokurátorom uvedené poukázanie na určovanie prísnejšieho trestného činu v súvislosti s ukladaním úhrnného trestu, je vo svojej podstate správne, avšak podľa názoru súdu neaplikovateľné na posudzovaný prípad, nakoľko pri § 41 ods. 1 Tr. zák. posudzujeme len samotné trestné sadzby, bez ohľadu na formu trestu odňatia slobody, kdežto v predmetnej veci posudzujeme už konkrétne formy trestu odňatia slobody a v tejto súvislosti potom nepodmienečný trest vo výmere 1 roka je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne prísnejší, než podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a so skúšobnou dobou na 36 mesiacov.

Na základe uvedených úvah súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, avšak napriek uvedenému ho nezamietol podľa § 319 Tr. por., ale na základe neho zrušil napadnutý výrok, aby mohol vyniesť nové výroky s doplnením príslušných ustanovení § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák..

Aj napriek odvolacej argumentácie prokurátora dospel odvolací súd k názoru, že uložený trest je primeraný, zákonný a spravodlivý. Ako už bolo uvedené vyššie, odvolací súd chcel doplniť do výroku o treste chýbajúce ustanovenia Trestného zákona, aby bolo zrejmé, že ide o súhrnný trest ukladaný podľa zásad pre ukládanie trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.. Preto v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. došlo k zrušeniu výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a krajský súd sám o zrušenej časti rozsudku rozhodol.

Vina obžalovaného bola vyslovená za zločin neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák., za ktorý zákon zakotvuje trest odňatia slobody v sadzbe 1 – 6 rokov.

Keďže obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, priznal mu Súd zn. Gáborra20d potrestania si myslím, že iapohľujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Na druhej strane z vykonaného dokazovania je preukázané, že daného skutku sa dopustil skôr, ako bol v inej jeho trestnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok, čím boli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu.

Obžalovaný spáchal v súbehu s predmetným skutkom ďalšie skutky a to prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. zo dňa 26.4.2022, za ktorý bol odsúdený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. K2-6T/26/2023 zo dňa 10.9.2024, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, ďalej spáchal skutok dňa 17.6.2022, právne kvalifikovaný ako prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 5T 21/2023 zo dňa 13.9.2023 a tiež prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. zo dňa 17.11.2022, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 4T 10/2023 zo dňa 28.03.2023. Z uvedených sa zbiehajúcich skutkov, najprísnejším je predmetný zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. a preto podľa trestnej sadzby za tento skutok bol aj ukladaný trest v súlade s § 41 ods. 2 Tr. zák..

Zistené boli 2 priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/ a § 37 písmeno m/ Trestného zákona.

Súd pri určení výšky trestu prihliadol k priznaniu a úprimnému oľutovaniu spáchania skutku obžalovaného na prvom pojednávaní a mal za to, že na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti bude postačovať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní jedného roka aj vzhľadom k tomu, že doposiaľ nebol vo výkone trestu. Pre prevahu priťažujúcich okolností súd neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zákona a trest mu neznižil o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, uložil súd tento trest ako nepodmienečný.

Nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka súd považoval za prísnejší ako trest podmienečný aj keď dlhšieho trvania, teda bola dodržaná zásada pre ukládanie súhrnného trestu obsiahnutá v § 42 ods. 2 Tr. zákona.

Súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného A. B. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselný trestný čin.

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výroky o trestoch (za skutky spáchané v súbehu) uložených mu rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 5T 21/2023 zo dňa 13.9.2023, trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 4T 10/2023 zo dňa 28.03.2023, rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. K2-6T/26/2023 zo dňa 10.9.2024, ktorým mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

To boli dôvody, pre ktoré sa rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.